О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 36558

гр. София, 23.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 75 състав,** в закрито заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **11705** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. Р. П. с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез адв. Д. Т., с посочен адрес за съобщения: [населено място], [улица], ет. 2, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № GPAM-1457048 от 10.09.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на ЗППАМ и се претендира отмяната й. Формулирано е искане за спиране на предварителното й изпълнението, основано на твърдения за наличие на обстоятелствата по чл. 166, ал. 2 АПК, допълнени с данните за сключена застрахователна полица № BG/02/126003194579/01 от 13.09.2026 г.

Административен съд София-град, III отделение, 75 състав, след като се запозна с документите, приобщени с административната преписка и доказателствата, представени с жалбата, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед е направено от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на ЗППАМ, т. е. във висящ процес във връзка с контрола за нейната законосъобразност. Следователно е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

В конкретния случай спрямо жалбоподателката К. Р. П. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 с.з. принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Заповедите подлежат на оспорване по реда на АПК, като съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената

жалба не спира изпълнението на приложената принудителна административна мярка.
От своя страна разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда, че когато предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на отделен закон и не е налице изрична забрана за съдебен контрол, то може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Съгласно последната разпоредба, съдът може да постанови спиране на предварителното изпълнение при всяко положение на делото до влизане в сила на съдебното решение, ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.
Доколкото специалният закон – ЗДвП, не регламентира основанията, при които съдът може да спре предварителното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложение намират общите правила на чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 АПК. Следователно материалноправна предпоставка за уважаване на искането за спиране на процесната ЗППАМ е възможността предварителното й изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като преценката следва да бъде извършена въз основа на конкретните факти по делото и след съпоставка между защитения с предварителното изпълнение обществен интерес и засегнатата правна сфера на адресата на акта.
В случая административният орган е приложил процесната ПАМ, тъй като при извършената на 10.09.2026 г. проверка е установено, че жалбоподателката П. е управлявала собствения си лек автомобил А. А4 с рег. [рег.номер на МПС] , който е със служебно прекратена регистрация от 18.08.2026 г. по чл. 143, ал. 10 ЗДвП – поради липсваща задължителната застраховка "Гражданска отговорност“.
Съобразно представените с жалбата доказателства обаче за същия автомобил е сключена застрахователна полица, валидна от 13.09.2026 г.
Съгласно чл. 143, ал. 10, изр. второ ЗДвП служебно прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно след предоставяне на данни от Гаранционния фонд за сключена застраховка по реда на чл. 574, ал. 6 КЗ или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Следователно към настоящия момент причината, обусловила прилагането на процесната принудителна административна мярка, е отпаднала, тъй като задължението за сключване на застраховка е изпълнено незабавно след установяване на нарушението.
При тези данни съдът приема, че целта преследвана от законодателя чрез допуснатото по силата на закона предварително изпълнение – предотвратяване участието в движението на моторно превозно средство без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, е вече постигната. Продължаващото изпълнение на мярката не допринася за защитата на обществения интерес в по-голяма степен, доколкото съществувалият риск е преустановен със сключването на застраховката.
Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че по делото не са налице данни жалбоподателката да е била уведомена или да е могла да узнае, че регистрацията й е служебно прекратена. Разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП не предвижда задължение за административния орган да уведомява собственика за извършеното служебно прекратяване на регистрацията, поради което още по-малко може да се приеме, че водачът е разполагал с информация за настъпилото административно действие.
При тези обстоятелства съдът намира, че продължаващото предварително изпълнение на заповедта би засегнало в значителна степен правната сфера на жалбоподателката, като би ограничило правото й да управлява моторно превозно средство, независимо че причината за прилагането на мярката вече е отпаднала. Вредите от невъзможността да управлява МПС следва да бъдат квалифицирани като значителни по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК, още повече че

продължаването на предварителното изпълнение вече не е необходимо за защита на обществения интерес.
Ето защо съдът приема, че в случая е налице основанието по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед до приключване на съдебния контрол с влязъл в сила съдебен акт, тъй като при конкретните фактически обстоятелства балансът между обществения и частния интерес налага предоставяне на временна съдебна защита на жалбоподателката.
Така мотивиран, Административен съд София –град, III отделение, 75 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № GPAM-1457048 от 10.09.2026 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" от Закона за движението по пътищата, издадена от младши автоконтрольор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция".
Определението подлежи може да бъде обжалвано с частна жалба, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

Съдия: